

РЕШЕНИЕ

№ 1413

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Елена Тахчиева
Кристина Филипова

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Кристина Филипова Въззивно гражданско дело № 20251000502846 по описа за 2025 година

С решение № 260000 от 28.03.2025 г. по гр. д. № 137/2019 г., ОС Перник, ОТХВЪРЛЯ исковете на Ю. Ц. Г., В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г. срещу МБАЛ "Рахила Ангелова" АД, в качеството на работодател и възложител на работа на дежурния лекар, да им заплати обезщетения за претърпени от тях неимуществени вреди, в резултат на смъртта на А. И. Г. (съпруг на първата ищца и баща на останалите три ищци), поради некачественото оказване на спешна медицинска помощ, съответно за сумата от 100 000 лв., за първата и по 110 000 лв. за всяка от останалите ищци.

С определение № 260006 от 4.06.2025 г. е оставена без уважение молбата на процесуалния представител на МБАЛ „Рахила Ангелова“ АД – адв. З. Л., да бъде изменено решение № 260000 от 28. 03. 2025г., постановено по делото, в частта му за разноските, като неоснователна.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба от ишците Ю. Ц. Г., В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г., в която се сочи, че съдът е нарушил съдопроизводствените правила и е игнорирал свидетелските показания, събрани в първото по делото заседание, с аргумент, че тези доказателства не са били поискани в указан от съда седемдневен срок (от получаването на

проекто-доклада) и като преклудирани, не ги е ценил. Излагат се доводи, че съдът е нарушил правилата на ГПК и не е отчетел, че доказателствени искания могат да се правят и в първото по делото заседание. Сочи се, че едва с решението си съдът мълчаливо е отменил определението си, с което е допуснал свидетели. Намират решението за порочно и претендират да се отмени, като се уважат исковите претенции и се присъдят разноски.

Срещу определението по чл. 248 ГПК е подадена частна жалба от процесуалния представител на МБАЛ „Рахила Ангелова“ АД – адв. З. Л., който претендира да се отмени обжалвания акт и да получи в пълен размер разноските за адвокат (20 650 лв.). Излага пространни съображения за дължимостта им.

В писмен отговор ответникът МБАЛ „Рахила Ангелова“ АД оспорва въззивната жалба, като счита, че не са допуснати процесуални нарушения и решението следва да се потвърди, като се присъдят разноски.

В писмен отговор от Ю. Ц. Г., В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г. се оспорва частната жалба, като се подчертава, че размерът на адвокатския хонорар е многократно завишен.

Софийски апелативен съд при преценка на доводите на страните и доказателствата по делото намира следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД.

Ищците Ю. Ц. Г., В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г. твърдят, че техният близък А. И. Г., (съпруг и баща) починал, тъй като в ответната МБАЛ "Рахила Ангелова" АД била оказана некачествена спешна медицинска помощ. Тъй като от смъртта му търпели неимуществени вреди, претендират от ответника, в качеството на работодател и възложител на работа на дежурния лекар, да получат обезщетения в размер на 100 000 лв. за първата и по 110 000 лв. за останалите три ищци, в едно със законната лихва от датата на деликта, както и разноски. Оспорват разноските на ответника.

Ответникът МБАЛ "Рахила Ангелова" АД оспорва исковете по основание и размер. Прави възражение, че исковите претенции за увеличаване на исковете на последните три ищци с по 10 000 лв. са погасени по давност. Оспорва размера на разноските за адвокат.

От събраните доказателства, преценени в съответствие с доводите на страните във въззивното производство, се установява следната фактическа

обстановка:

Няма спор, че ишците са наследници на починалия А. Г., като първата от тях е негова съпруга, а останалите три – негови дъщери.

Видно от присъда № 7 от 3.04.2023 г., по НОХД № 184/2022 г., ОС Перник, частично изменена от САС, влязла в сила на 11.06.2024 г., подсъдимият М. В. К. е признат за виновен в това, че на 24.08.2017 г. причинил смъртта на наследодателя на ишците, поради *немарливо изпълнение на служебните си задължения в МБАЛ „Рахила Ангелова“ АД - пренебрегнал добрите медицински практики, като не съставил диференциално-диагностичен план, недооценил събраните анамнестични данни и приел най-бързата диагноза "хипертонична болест", а за други алтернативи не е помислил* въобще, не преценил *необходимостта от безрисково придвижване* до лечебно заведение с подходяща компетентност на пострадалия и с това нарушил Наредба № 12/15 за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина" (отм.), а именно: Глава II, Раздел IV, т. 5.1 (Съставяне на диференциално-диагностичен план при спешен пациент - представлява основен елемент в практикуването на специалността "Спешна медицина" и се състои в диференциране и категоризиране на оплакванията, симптомите и признаците с поставяне на работна диагноза с цел определяне на конкретните терапевтични нужди на болния) и т. 5.2 (определяне на необходимост от използване на допълнителен диагностичен лабораторно-инструментален пакет с интерпретация на получените резултати при спешен пациент); Глава II, Раздел V, т. 2.1.4.3 (конкретната нужда от спешни медицински действия в болнични условия с насочване към приемно лечебно заведение с подходяща компетентност), т. 2.1.5.2 (очаквано влошаване с потенциал за достигане на критично състояние), т. 2.1.5.29 (невъзможно безрисково придвижване до лечебно заведение посредством алтернативен транспорт), чл. 81, ал. 2 от Закона за здравето - Правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на следните принципи: Своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ, и Правилник за устройството, дейността и вътрешния ред на СО към МБАЛ "Рахила Ангелова" АД, гр. Перник от 2016 г., утвърден от изпълнителния директор на лечебното заведение, чл. 35: "По време на прегледа се извършват необходимите диагностични и лечебни действия, вкл. при спешни състояния" и чл. 45, т. 1: " Пациентът има право да

получи своевременно, достатъчна и качествена медицинска помощ", на лекарска професия (правно регламентирана дейност), представляваща източник на повишена опасност.

Разпитаната св. Г. С. П. разказва, че познава семейството, като преди С. да почине били сплотени, любящи, живеели заедно, имали общи мечти, момичетата били много силно привързани към баща си, той бил много грижовен. Загубата се отразила изключително тежко на децата, които били ученици. Тежко било за В. на нейната сватба, когато баща ѝ не можал да я заведе до олтара.

Св. Д. В. К. сочи, че С. и Ю. били пример за семейство, живеели съвместно. Смъртта на А. била шок за ищците, децата ходили на психолог, Ю. се затворила, развалила си отношенията с една от дъщерите, което според свидетелката нямало да се случи ако С. бил жив. Не е коментирала събитията с Ю., тъй като всички били в шок.

Св. Р. К. Н. на свой ред сочи, че отношенията в семейството били нормални, топли и задружни, като смъртта на С. се отразила изключително тежко на децата и Ю. – първоначално били в шок, а после настъпила една безкрайна тъга, която още не е преодоляна.

При така установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

Според чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението ѝ. Няма спор, че М. К. е работил като лекар в ответната болница. В случая страните не спорят, че наказателната отговорност на служителя е ангажирана с влязла в сила осъдителна присъда. При спазване на чл. 300 ГПК следва да се приеме, че наследодателя на ищците е починал поради виновно и противоправно поведение на служител на ответника – лекар в звеното за спешна помощ. Установяват се елементите на деликта – противоправно и виновно поведение (признато от наказателния съд за престъпление), в резултат на което е починал родственикът на ищците. В тежест на ищците е да докажат размер на търпените от тях неимуществени вреди, като ответникът може да противопостави свои възражения относно естеството на вредите, обема им и пр.

Настоящият състав приема, че събраните в първото по делото заседание

доказателства – свидетелски показания, могат да бъдат ценени на общо основание, тъй като за тях не е настъпила преклузия. Обстоятелството, че съдът е въвел предварително срок за формулиране на доказателствени искания (изтичащ преди първото заседание) не може да лиши страната от правото ѝ в това заседание, при дискутиране на доклада на съда и приемането му за окончателен, да формулира искания и претенции по попълване на делото с доказателствен материал.

От изслушаните показания се установява, че А. и Ю. били добро семейство, с общи цели и мечти, живеели заедно, отглеждали съвместно децата си, а внезапната загуба била шокираща и травмираща за всяка от ишците. Последните преживели тежко смъртта на своя съпруг и баща, макар и да не може да се приеме за доказано, че тя е в основата на разлив в отношенията между майката и едната от дъщерите. Безспорно обаче, ишцата Ю. Г. е загубила в средата на житейския си път своя партньор, с който са имали отлични семейни отношения, а другите две ищци са били лишени от подкрепата на своя баща и от присъствието му както в ежедневието, така и в специални житейски моменти. Съдът приема, че обезщетение от по 100 000 лв. е подходящо за обезвреда на търпените неимуществени вреди за всяка от ишците, с оглед чл. 52 ЗЗД и практиката на съдилищата и предвид обстоятелството, че не се установяват доказателства, на които да се основе диференциация. Съдът отчита момента на настъпване на нещастното събитие (2017 г.) и обществено икономическите отношения към него, както и възрастта на ишците и починалия – ишците и починалия - на 45 г., а децата им – съответно на 20, 16 и 11 г. В същото време, съдът взема предвид, че свидетелските показания установяват нормалната и обичайна житейска тъга и скръб от загубата на близък, но не съдържат детайли за живота на ишците непосредствено след събитията, нито данни за сегашното им ежедневие и отражението на трагичните събития понастоящем. Свидетелските изявления съдържат само обобщаваща информация, че тъгата продължава и до днес, но няма конкретика на данните. Както се посочи по-горе - не се установява различен обем от търпени страдания от загубата на близък по отношение на съпругата или на някое от децата. Именно с оглед казаното присъдената сума следва да бъде определена към минимума на диапазона, обичайно възприет от съдилищата, респ. еднаква за всички ищци.

Следва да бъде изтъкнато, че от страна на ответника в първата

инстанция не е въвеждано и поддържано възражение за принос на пострадалия за вредните последици. Такова оплакване не може да бъде заявено за първи път при второинстанционното разглеждане на делото. Ответната болница е претендирала да бъде установено пред САС със свидетели, че наследодателя на ищците е напуснал самоволно лечебното заведение, като така се е домогвала да установи, че фаталния изход е предпоставен от това поведение. В този смисъл обстоятелството, че фаталния изход е настъпил поради самоволно напускане на лечебното заведение от А. Г. не може да бъде доказвано за първи път пред въззивната инстанция. Отделно от това този факт е обхванат от *задължителната сила и на осъдителната присъда*, според която служителят на болничното заведение е нарушил правилата по преценка на необходимостта от осигуряване на подходящ безрисков транспорт за болния. Ето защо дори и в настоящото производство да се съберат доказателства, че Г. е напуснал самоволно лечебното заведение, това няма да се отрази по никакъв начин на обстоятелството, че лекарят е нарушил правилата, касаещи подsigуряване на спешен транспорт.

При отчитане на посочените изводи, още с насрочване на делото, съдът е възприел критично искането на ответната болница за събиране на гласни доказателства, като е счел, че единствено възможни и допустими са таки., които да оборят *обема на претърпени неимуществени вреди*, и е допуснал таки.. Самата болница обаче е възразила тези доказателства да бъдат събирани и по тази причина, определението на САС от 10.11.2025 г., в тази му част, е отменено в проведеното о.з. поради изричното искане на страната.

Въз основа на всичко казано по-горе, съдът определя размера на обезвреда на сумите от по 100 000 лв., ведно със законната лихва от датата на деликта (24.08.2017 г.), съгласно чл. 84, ал. 3 ГПК. При това положение отпада необходимостта да се разглежда възражението за давност, въведено от ответника-лечебно заведение. Само за пълнота следва да се отбележи, че то би било основателно за увеличения размер (от 100 000 лв. на 110 000 лв.) при прилагане на разрешенията на ТР № 3 от 22.04.2019 г. по тълк. д. № 3/2016 г., ОСГТК на ВКС.

С оглед изложените мотиви, решението на ОС Перник следва да се отмени частично, като се уважат исковите претенции при посочените по-горе размери. На отмяна подлежи и определението по чл. 248 ГПК, като

апелативният съд следва да направи ново разпределение на разноските, поради промяна на крайния изход на делото. В този смисъл на адв. И. Г. за оказана правна защита пред първата инстанция се следва сумата от 12 530 лв. общо, с оглед цялостната уважена искова стойност, каквато сума се дължи и за въззивното производство. Болницата няма право на разноски, но дължи държавна такса в размер на 24 000 лв., платима по сметка на бюджета.

Воден от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260000 от 28.03.2025 г. по гр. д. № 137/2019 г., ОС Перник, *в частта*, в която се ОТХВЪРЛЯТ исковите на Ю. Ц. Г., В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г. срещу МБАЛ "Рахила Ангелова" АД, за сумите от по 100 000 лв. за всяка от тях, *в частта*, в която Ю. Ц. Г., В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г. са осъдени да заплатят на МБАЛ "Рахила Ангелова" АД разноски от 2000 лв. и определение № 260006 от 4.06.2025 г., по гр.д. № 137/2019 г., ОС Перник, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА МБАЛ "Рахила Ангелова" АД, ЕИК 113513858, да заплати на основание чл. 49 ЗЗД на *Ю. Ц. Г.*, ЕГН ***, *В. А. Г.*, ЕГН *****, *И. А. Г.*, ЕГН *****, и *А. А. Г.* ЕГН, *****, по 100 000 лв. на всяка от тях, като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на техния съпруг и баща А. И. Г., ведно със законната лихва от 24.08.2017 г. до окончателното изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решението *в частта*, в която са ОТХВЪРЛЕНИ исковите на В. А. Г., И. А. Г. и А. А. Г. срещу МБАЛ "Рахила Ангелова" АД за разликата над 100 000 лв. до 110 000 лв. за всяка от тях.

ОСЪЖДА МБАЛ "Рахила Ангелова" АД да заплати по сметка на бюджета на съда държавна такса за двете инстанции в размер на 24 000 лв.

ОСЪЖДА МБАЛ "Рахила Ангелова" АД да заплати възнаграждение на адв. И. Г., САК, в обща размер за двете инстанции от 25 060 лв., на основание чл. 38 ЗА.

Решението може да се обжалва пред ВКС в месечен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____